

Va ser presentat a «l'Havana», de Palma

«El pis de la Badia», darrer poemari de Miquel Angel Riera

En un ambient de cafè-teatre, amb intel·lectuals de tota filiació literària i un poc de fum de fons, com si fos un acte clandestí de principis dels anys 70, dimarts passat va ser presentat a Palma el darrer llibre de poemes de l'escriptor manacorí En Miquel Angel Riera.

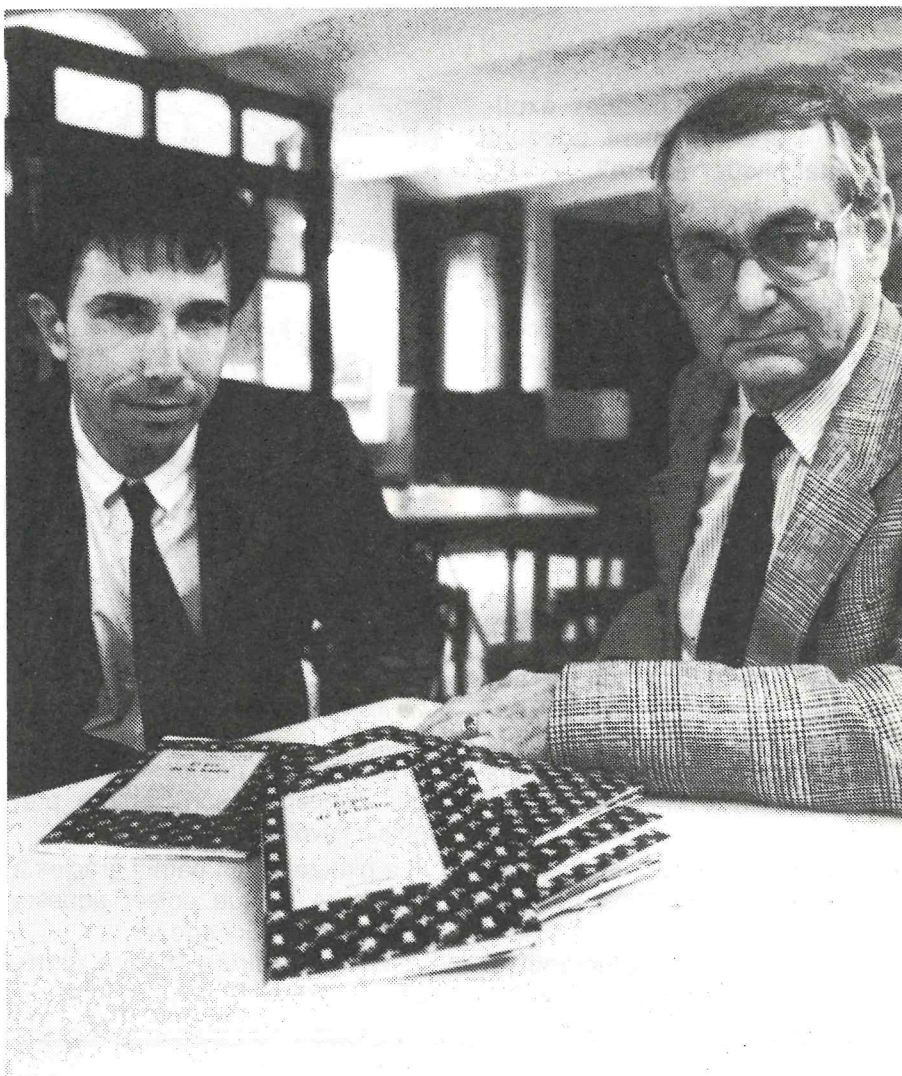
Gent coneguda

Molta de gent i moltes cares conegudes: Des de Josep Maria Llompart amb Encarnació Vinyas, fins a Xesc Moll, passant per Janer Manila, pare i filla, directors de diaris de Palma, crítics i una mala fi d'escriptors joves i de joves d'aquests més condrets, vull dir que encara no escriuen.

Va obrir l'acte el poeta-organitzador de les vetlades de l'Havana, En Xavier Abraham, cedint seguidament la paraula al presentador, l'editor i poeta català Alex Susanna.

Alex Susanna

N'Alex Susanna va analitzar el llibre, tècnicament el va dissecar molt bé, tot fent referència a estil i tendències, a versificació major o menor i fins i tot va comparar algunes idees o expressions amb les d'altres grans poetes. Si tècnicament va ser precís, poèticament no va encetar els catorze resultats de la quiniela. És evident que detecta quan un llibre és bo, l'escriptura, la sensibilitat, l'energia de l'artista, que va dir el Presentador, se detecten d'entrada. Però si tenc que comentar per allò que jo vaig entendre que va dir i pel poema que va llegir i que semblava considerar com a més representatiu, el presentador no ha entès el llibre. Sí la lletra, no la màgia. Sí la tècnica, no tant el



fons humà. Ho dic amb tot el respecte i subjectivament, amb la llibertat que s'ha d'exercir quan parlem de temes artístics o creatius.

Parlament de M.A. Riera

En canvi, quan va prendre la paraula el propi Miquel Angel Riera va irradiar fervor poètic, va emmirallar els assistents pels seus comentaris, pels seus conceptes -estava en vena- i per la lectura de poemes que va fer. No dic jo, ho digueren

molts dels assistents.

Joan Bibiloni

Finalment, va haver-hi una petita sorpresa per a tothom: En Joan Bibiloni va sortir amb la guitarra i va cantar un poema del llibre «El pis de la Badia» musicat per ell mateix. Una nota, no gens exòtica, sinó entranyable i complementària d'una vetlada literària de gran altura.

Bernat Nadal

Foto cedida per Diari de Mallorca